

Ik heb gemerkt dat ik met mijn verhaal mensen aan het denken zet, dus ik heb het zodanig beschreven dat ik hoop de lezer mee te nemen; in plaats van het te lezen het te beleven, zich de eenzaamheid maar vooral de wanhoop kunnen voelen die ik vaak heb beleefd. Misschien dat mensen die het goed hebben, zich nu beter kunnen realiseren hoe diep wanhoop kan gaan.

Alleen mensen die wanhoop echt hebben ervaren, kunnen dit gevoel herkennen en kunnen misschien geholpen worden of zelf helpen.

Als het leven je te veel wordt en er een reden is om niet verder te willen, bedenk dan dat je deel uitmaakt van iets groters en dat alle mensen om je heen niet groter of kleiner zijn dan jij. Kijk naar de natuur om je heen, kijk verder naar de schoonheid van de aarde en nog verder naar de uitgestrektheid van het heelal en besef dat je daarin een plaats hebt die niet minder is dan die van de mensen om je heen, die je het soms ongelooflijk moeilijk kunnen maken.